

Tánc! Tánc! Tánc!

Jó szerencsét kór

Egymás után tódulnak be az ajtón: fiúk, lányok, kísérők. Altláiban a leányokat mamák is elkísérik.

A teremben kezdetét veszi a tánc. A színpadon 12 tagú tánczenekar húzza, fújja, veri a talpalávalót Hegyi Ferenc vezetésével.

A „kísérők” a terem két oldalán helyezkednek el. Ők sem unatkoznak. Beékelem magam egyik „mama” mellé és figyelek. Mennyi csinos leány! Táncról kipirult arccal, csillogó szemmel táncolnak nem kevésbé csinos partnereikkel. A vidám öröm, halk zsongás ott reszket minden kis zugban. A hangulat emelkedett. A mellettem ülő „mama” készségesen tájékozott. Nagyon sokat ismer a jelenlévők közül. Érdekes jelenet játszódik le a szemem előtt: egy pár — völégény és menyasszony — pár lépésre tőlünk táncol. Jön egy idegen fiú, lekérte a leányt, mire a völégény int a szemével a barátjának és máris „lekapcsolták” az idegent.

Egy barna fiú piszkos, szakadt kabátban, kétestisztaságú ingben, ferepataposított cipőben, derekát délcegen kihúzza, táncol egy csinos, jólöltözött leánnyal. „Szegény leány”, gondolom magamban. Biztosan nem szívesen táncol a „kopott báróval”. Látszik is az arcán. Látásból ismerem a fiút, az egyik aknánál dolgozik. Bőven telne ruhára a pénzéből, de inkább elissza és ezért képes elmenni így szórakozni. Szerencsére, ilyen hozzá hasonló alakot nem láttam többet. Van leány is, ki tudja mikor mosakodott utoljára, (hármát láttam ilyen), a haja mint a kóc...

Tangó következett. Megdöbbenem. Sokan nem is táncoltak, hanem szexuális vonaglást végeztek. (Távol áll tőlem, hogy erkölcsösözi miveltonban tetszelegjek, de úgy gondolom, nem a nyilvánosság elé való az ilyen jelenség.)

Régi szokás, hogy a fiatalemberek szívesebben kérik fel, illetve le azt a leányt, aki táncol. Helyes, jó táncos leányok ülnek anyjuk szoknyáján, majd nem egész este, a fiúk pedig „majom-

sziget” képeznek a táncterem kellős közepén. s ott nézgelődnek, félhangos megjegyzések kíséretében. (A KISZ tarthatna előadásokat a nyilvános helyen való helyes magatartásról.)

Azt mondja a közmondás, hogy: „minden éremnek két oldala van”. Csak azt kell csinálnunk, hogy mind a két oldalát kedvünk és izlésünk szerint formáljuk.

A zenekar egyik tagja szócsövön mondja be, hogy kinek szól a „szívküldi”, de sajnos a nagy zsvajban sokszor nem érteni. Ott van a mikrofon, ami ezt a célt is szolgálhatja. Bónus elvtárs felkísér a zenekarhoz és két táncszám közötti szünetben elbeszélgetünk Hegyi Ferencel...

Ez a 12 tagú együttes a bányász fúvózenekar egyik része. Minden szombaton és vasárnap itt játszanak. Nagy tervek bontogatók szárnyukat, úgyhogy legközelebb részletesen beszélgetünk majd a zenekarral. Berecz Ferenc rendezői minőségben ténykedik, és énekel. Emeli a hangulatot. Nagyon szép gesztus részéről, hogy díjmentesen szórakoztatja a többszázfőnyi közönséget.

Elindulunk, otthagya a jókedvet, fiatalságot, pezsgő, zsúfolt termet. Irány:

Az Ifjúság Háza (KISZ)

Itt jóval kevesebben vannak, még ha figyelembe vesszük, a két terem közötti különbséget, akkor is. Tagadhatatlan, hogy egészen más benyomások lepnek meg. Otthonosnak mondható. Asztalokhoz lehet leülni és ide általában olyanok jönnek, akiknek párjuk van és nem itt akarnak ismeretséget kötni.

A színpadon a népszerű „Rubint” zenekar művészi fokon elégti ki a legkényesebb ízlést is. A vezető: Novák Ferenc (Rubint) hegedűjével szinte eggyéfor. Nagyszerűen egészíti ki a bögős, a harmonikás és a dobos: Novákné. Férfit megszegyenítő ügyességgel dobol. Látszik rajta, hogy verében van a ritmus. (Amint értesültem róla, két gyermekét látja el példásan és emellett rengeteget gyakorol.)

Keringenek, suhannak a párok. Csapong a jókedv, koccan a po-

hár, és — mit tagadjuk — a szerelem is itt köröz a teremben. Sokkal romantikusabb, meghittebb a hangulat, mint a „Körben”.

Sokáig hallgattuk a zenét és néztük a táncoló párokat.

Elindulunk következő állomásunk felé!

Palota-szálló

Ismerős társaságra bukkanunk, letelepedünk asztalokhoz. Fényes, reprezentatív terem, jólöltözött emberek, sürgölődő pincérek és a „Hangulat” zenekar — ez az első benyomás.

Tele várakozással tekintetem szét az asztalok között. Nem tudom miért, de sokkal hűvösebb volt a hangulat, mint az előző helyeken. Asztalunkhoz megérkezik a pincér a gyöngyöző, aranyárga borral. Udvariasan tudunkra adja, hogy sajnos szódavízük nincs! Kicsit mindenki bosszankodik, de „egy fene, üsse kő”, jó lesz ez „víz” nélkül is.

Mintha háztartási ecetet ittam volna. Na nem baj, azért sem hagyom megromtani a hangulatot, majd segít a zenekar. Kezdek nagyon peches lenni. 22.15 órakor tánczene 22.25 óráig, utána 23 óra 40 perctől 23 óra 50 percig, aztán semmi, azaz valami mégis: a primás az asztalok között járva vidította a vendégeket, majd leült egy asztalhoz. Nagyon szerettek volna táncolni a vendégek, de hiába kérték a zenekar vezetőjét, az nem volt hajlandó tánczenét húzni, v. fújni. Pihenni is kell, igaz, de nem szabad túlzásba vinni.

Záróra előtt pár pillanattal mégis belevágott a zenekar hosszú lelkítusa után. Vad, gyors ritmusú számok — Izzadjanak csak a vendégek — gondolhatta a primás.

A savanyú bor íze megkeseredett a számban, mikor megtudtuk, hogy literje 37 forint. Ha már megfizeti az ember, akkor joggal elvárja, hogy jót is adjanak a pénzéért. Valami nincs rendben a Palota-szálló vezetésében.

Minden bajt leszűrve, jól éreztük magunkat. Legközelebb lehet, hogy még jobb lesz.

Miért nem készülnek el időben a lakóházak?

Nyílt levél a 31. sz. Építőipari Vállalathoz

A November 7. Erőmű kollektívája minden erjével harcol a jobb termelési eredmények eléréseért. Nemcsak többet termel a tervezet képest, hanem olcsóbban is.

Van egy olyan folyamat azonban ami csak részben múlik rajtunk ez a munkaerő vándorlás. Havonta kb. harminc-negyven ember megy el tőlünk. Mi ennek az oka? Részben a lakáskérdés és a mostoha szociális körülmények.

Mi igyekeznénk ezen segíteni, de vannak, akik ezen törekvésünket igyekeznek gátolni. Ilyen az É. M. 31. sz. Építőipari Vállalat is. A szociális létesítmények közül ők építik a két 17 lakásos „Cs” épületet, a konyhát és a szentéri fürdőt. A határidőknél azonban hivatkoznak az É. M. 71. és 77. sz. utasítására, mely szerint csak a bányászlakásokat építi erőteljesen, a többi munkát csak vontatottan, vagy pedig egyáltalán nem végzik.

Ezen átlátszó kifogásokat nincs módunkban elfogadni.

Nézzük csak a lakáskérdést. Az alsó lakótelepünkön 30 család lakik, embertelen körülmények között. A lakásokba befolyik a víz, a ruha- és bútornemek megpenészednek és ami a legnagyobb veszély, gyermekek is vannak ott és felütheti a

fejét a TBC. Nem tudom, az építők vezetősége dolgozók ezen régi nyomortelepekre emlékeztető állapotát miért nem vesz figyelembe, főleg egy szocialista létesítménynél.

Nézzük a konyhát, emlékeztet az első világháborús hadifogoly konyhákra. A tető átázik, mindent takarni kell, mert máskülönben ráfolyik az ételtekre az esővíz. Az ott dolgozók munkakörülményei is nem megengedhetők.

Egyes dolgozóink piszkos ruhában kénytelenek hazamenni, vagy a munkahelyen átöltözni, mert nincs elég férőhely a fürdőben. Megengedhető ez? Nem! Szeretnénk, ha az illetékesek megnéznék ezt a helyszínen, kivizsgálják a hibákat és végre egyszer tudomásul vennék, hogy a villamosenergia iparágnak a népgazdaságban fontos szerepe van.

Szeretnénk, ha a 31. sz. Építőipari Vállalat válaszára kérdésünkre a sajtó hasábjain, de természetesen, nem átlátszó kifogásokkal, hanem konkrét tényekkel. Jó volna, ha a párt és szakszervezeti szervek is vizsgálják az ügyet, mert nem hiszünk, hogy nekik mindegy az, hogy egyes dolgozók embertelen körülmények között laknak, vagy élnek.

Kolman Ferenc

A nyereségrészesedésről

Ahogy egyre közelebb érünk az év végéhez, úgy nő az érdeklődés is a vállalat dolgozói között az év végi nyereségrészesedés iránt. Szem előtt tartva a tervek teljesítését, mindent elkövetnek azért, hogy minél többet kapjanak vissza az év végén. A harmadik negyedéves tervet 109 százalékra teljesítették, ennek eredményeként kb. 1 millió 300 000 forint többlet nyereséget értek el, beleszámítva a második negyedévet is. Ha a negyedik negyedévi tervteljesítése is sikerrel jár,

teljesítik a negyedévre betervezett eredményeket, úgy a várható eredmény mintegy 2 millió 400 000 forintot tesz ki. Ezzel megközelítőleg 10-14 napi bér kifizetése válik lehetővé. A többlet nyereség kifizetésénél figyelembe veszik egy-egy dolgozó jó vagy rossz munkáját. Lesznek olyanok is, akik keveset, vagy egyáltalán nem kapnak. Ugyanakkor figyelembe veszik az eltöltött éveket, s így olyanok is lesznek, akik 3 heti fizetésnek megfelelő összeget kapnak.

Tájékoztató a bányászházakról

nem csak a következő évben kerül erre sor.

Az, hogy a bányászok részére a legmegfelelőbb lakástípusat válasszuk ki és azt alkalmazzuk, feltétlen indokolt és ezt a tervezőknek szem előtt kellett volna tartaniuk. Meg kell azonban mondjam, hogy 10 000 bányászlakás építésének előfeltételei 1956-ban nem voltak biztosítva, és ezt összesen egy hónap alatt kellett ez évben biztosítani. Itt elsősorban a terület kijelöléséről és a felhasználandó tervtervekről van szó. A fő probléma az volt, hogy az építkezéseket mielőbb megkezdjük, így nem volt idő arra, hogy ezeket a terveket a helyi szénbányászati trösztök a bányászokkal megtárgyalják. Ezért csak arra szorítkoztunk, hogy a meglévő tervekből mi magunk válogassuk ki azokat a terveket, melyek megközelítően, de figyelembe veszik a bányászok életkörülményeit. Sajnos tájékoztatóinknak megfelelő tervek az országban még nem készültek, arra viszont idő nem volt, hogy újabb tervet alakítsunk ki. Ebben az ügyben azonban rövidesen alapvető változás lesz, mert az Országgyűlés Építési Bizottsága olyan határozatot hozott, hogy a tervezőknek a jövő évben el kell készíteni az ország különböző részein kialakult lakáskultúrának leginkább megfelelő terveket. Ezek fogják elsősorban biztosítani, hogy az igényeknek megfelelő lakások épüljenek a jövőben.

Ezek után külön-külön választ adok a hozzánk intézett kérdésekre, így arra a kérdésre, hogy feltétlenül indokolt-e állami vállalattal kivitelezés esetén a 40 százalékos felhasználása és, ha igen, mi teszi ezt indokoltá?

A 40 százalékos felhasználásáról

A forradalmi munkás-paraszt kormány a bányászok részére három lehetőséget biztosít saját otthonuk megteremtése érdekében. Az első az, hogy a bányászok részére lakbértérítés ellenében lakást biztosít, a második lehetőség az, hogy a bányász saját maga építhet lakást, amire kölcsön áll rendelkezésre, 25 éves törlesztéssel. A kölcsön összege elérheti a 120 ezer forintot is. Ebből a kölcsönből a bányában eltöltött évek után 7-12 ezer forintig terjedhető engedményt kaphat a bányász. A harmadik lehetőség az, hogy az állam által megépített lakásokat megvásárolhatják, szintén 25 éves törlesztéssel. Itt azonban a vételár 10 százalékat egyösszegben kell a megvásárlónak a megvételkor befizetni az Országos Takarékpénztárhoz. Tehát e három lehetőség közül választhatnak a bányászok. Természetesen nem korlátlan mennyiségű lakásról van szó, hanem csak abból a lakásmennyiségből, amit egy-egy évben megépítünk, így Várpalotán 301 lakásból.

Mi teszi indokoltá a 40 százalékos felhasználást? Először is az, hogy a bányász, ha saját házat épít és igénybe veszi az OTP-től a kölcsönt, az anyagot, ami a ház-

építéshez szükséges, kiskereskedelmi áron kapja, amiben az anyagár tehát magasabb, mint az állami vállalat által épített lakásnál. Ezért az állami vállalatok által épített lakásoknál az állami anyagár és a kiskereskedelmi ár közötti különbséget számolják fel az OTP-nél. Ez a teljes építési költségre vetítve, 40 százalékot tesz ki, mert például munkabéren nincs különbség, viszont vannak bizonyos anyagok, amelyeknél a kiskereskedelmi ár az állami árnak többszöröse.

Tekintettel arra, hogy az állami vállalatok által épített ház drágább, mintha a bányász saját kivitelezésben építi, ezért adott a kormány lehetőséget az össz-bekerülési árból 25 százalékos engedményre. Ez a 25 százalékos tekintettel, hogy a teljes bekerülési értékre vonatkozik, lényegében 35 százalékot tesz ki az a kedvezmény, amit a bányász megkap, sőt ezen túlmenően, itt is megilleti a bányában eltöltött évek száma után járó kedvezmény, ami 7-12 ezer forintig terjed.

A telekkel rendelkezők kedvezményéről

„Van a végrehajtási utasításnak egy pontja, mely kimondja... Ha az építendő telekkel rendelkezik, nem veheti igénybe a 25 százalékos kedvezményt... Ha a bányász valaha telket vásárolt a bányatelep közelében, nyilván az az a szándékkal tette, hogy ott felépítse saját otthonát”. — A

végrehajtási utasításnak nincs ilyen pontja. A bányász a bányatelep közelében lévő saját telkén építhet családi házat és a felépítéssel megbízhathat állami építőipari vállalatot, azonban ez, rendkívül költséges, mert egy ház felépítéséhez a felvonulási költség rendkívül magas. Ezért a leghelyesebb, ha ilyen esetben a bányász saját maga építi fel házat és ehhez az OTP-től a bányász saját házáért a bányász saját kölcsönt vesz fel, az említett módon, tehát 100-120 ezer forintig terjedő hitelt. Ugyanis az állami építőipari vállalat ilyen esetben nem is vállal munkát, mert az anyagok megőrzése, valamint az építkezés kis volumene, oly magas árat hoz ki, amit a bányász megfizetni nem tud.

Miért kell hátrányosabb helyzetben lennie annak a bányásznak, aki már korábban nyakába vette a telekvásárlással járó gondokat? — Miért nem kaphatna a bányász külön költségek nélkül új családi házat, természetesen figyelembe véve a korábbi ingatlanának terheit kérdésre a következőket tudom mondani.

Véleményem szerint ilyen esetek nagyon ritkák, mert a 25/1957. P. M. rendelet 12. § (2) bekezdése értelmében a kártalanítási költség arányosságát a bányász dolgozó a bíróságtól bizalommal kérheti. Ilyen eset Várpalotán is tudtommal előfordult, és ezeknek a rendezése a Pénzügyminisztériummal történt tárgyalásaink alapján folyamatban van, a következő eljárásról a trösztöt már ki is értesítettük.

Banga László
beruházási vezető.

H. G.-né
kozmetikus.

nyerőszámai:

27, 37, 57

Kardos bácsi azt
érezve az izlések
zóságára:

z ujjaim sem egy-

megkértem, mond-
nyelek azok a fil-
mik a legjobban
ek. Kicsit gondol-
s aztán sorolják:
utó”, „Megfagyott
”, „Hindu sír-
kóvirág”, „Körhin-
öngyvirágtól lomb-
”, „Királylány a
m”.

későre jár. Indu-
elünk tart Miklós
is, a segédgépész,
bácsi legkedvesebb
ya. Jól megférnek
al, a 41 év korkü-
ellenére.

az őszi eső, sötét-
gat a Vár, az asz-
rz képeket vetít a
fénye. Mielőtt el-
ánk, Kardos bácsi
: Nem akarok
yudijába menni,
kem ez a munka
t jeienti. Nagyon
m, ha mielőbb az
rotthonban vetit-

1957. november 16. tudtuk megépíteni, ha-